

Transmissió de la vida

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Vull tractar dos temes del capítol III de l'Amoris Laetitia a través de la glossa. L'un avui i l'altre el cap de setmana 25-26 de març, amb motiu de la Jornada per la Vida. Avui, vull reflexionar sobre els números 80-83 que parlen de la transmissió de la vida. És una bona ocasió per a recordar la doctrina cristiana sobre el do dels fills en el marc de l'amor matrimonial.

"El matrimoni és en primer lloc una 'íntima comunitat conjugal de vida i amor', que constitueix un bé per als mateixos esposos, i la sexualitat 'està ordenada a l'amor conjugal de l'home i de la dona' [...]. No obstant això, aquesta unió està ordenada a la generació 'pel seu propi caràcter natural'" (AL 80). La doctrina cristiana afirma que la sexualitat no s'ordena simplement a la generació, sinó que és expressió i realització de l'amor entre els esposos. Però perquè "l'amor rebutja tot impuls de tancar-se en si mateix", és un element constitutiu de l'amor esponsal la seva apertura "a una fecunditat que el prolonga més enllà de la seva pròpia existència" (AL 80). Els fills són l'expressió més natural i més bella de l'amor matrimonial. L'Església, malgrat reconeix que no tots els actes genitals són fecunds, defensa que tots estiguin oberts a la vida perquè l'apertura generosa a la generació és un element que autentifica els actes sexuals entre els esposos. No us grinyola la consciència quan sentiu, tant sovint, referit a parelles casades des de fa uns anys: "sí, ara ja volen tenir fills". Quina comprensió de l'amor és aquesta que justifica que primer "han de tenir un temps per a passar-s'ho bé"?

"L'ensenyament de l'Església ajuda a viure de manera harmoniosa i conscient la comunió entre els cònjuges, en totes les seves dimensions, juntament amb la responsabilitat generativa" (AL 82). La "mentalitat que redueix la generació de la vida a una variable dels projectes indivi-

duals o dels cònjuges" és la responsable de: la devaluació de la grandesa i la bellesa de l'amor entre els esposos; la dificultat per a engendrar els fills per causa tant dels mitjans anticonceptius usats per a evitar-los com de l'edat a la que es volen tenir. Com complica les coses plantejar-se la generació dels fills "a la carta"!

Com desitjo, pel bé dels esposos, que en aquest temps de valoració d'una ecologia humana, d'una vida més natural i saludable, molts apliquin també aquests criteris, amb responsabilitat, a la seva paternitat i maternitat!

Què bonic quan els joves esposos s'estimen, oberts a la vida, des del començament del seu matrimoni i s'alegren dels fills que van arribant. Què bell també, quan amb delicadesa espaien la concepció dels seus fills de manera responsable per poder-los educar i estimar adequadament, bo i respectant "la dignitat de la persona en la valoració moral dels mètodes de regulació de la natalitat" (AL 82).

Us proposo, de nou, la lectura de l'apartat segon de l'encíclica *Humanae vitae* de Pau VI (núm. 7-18), que trobareu penjat a la pàgina web, i que recomana el papa Francesc.

